

Bestyrelsens beretning
ved Landøkonomisk Selskabs Generalforsamling
d. 5. december 2016 kl 13.00
på Restaurant Gulerodshuset

oOo

Generalforsamlingen i dag er årets 4. arrangement, idet vi i marts havde en interessant faglig dag om balancebetragtninger og finansmarkederne. I maj havde vi med LE34 et gå-hjem-møde om dræn og droner. I juni var vi på en meget succesrig sommerudflugt (PP 1). Vi besøgte Krenkerup, der er et højprofessionelt planteavlsbrug med en årelang tradition for at måle, veje og observere. Først på eftermiddagen var vi på Engestofte Hovedbygning, der med arkitektur, beliggenhed og interiør hører til et af de smukkeste herregårdsanlæg i landet. Sidst på eftermiddagen besøgte vi Rosenfeldt, der er et stort og veldrevet planteavlsbrug. Landbruget drives i fin symbiose med nogle af landets smukkeste naturværdier. Mange tak til værterne herfra generalforsamlingen.

Vi ser tilbage på et begivenhedsrigt år.

Efteråret 2015 havde etableringsforhold for vinterafgrøderne, der var lidt udfordrende grundet meget regn. Herefter havde vi en forholdsvis mild men nedbørsrig vinter. Vinterafgrøderne kom godt ind i foråret og vårafgrøderne etableredes med nogen vanskelighed grundet meget våde jorder. Så fra slutningen af april og 9 uger frem, kom en megatørke (PP 2), der selv satte sig store spor på de tunge jorde. Vandmangelen ramte meget forskelligt, visse tidligt etablerede marker klarede sig nogenlunde og det viste sig ved høst, at visse meget sentsåede marker klarede sig bedre end meget andet. Selv på Lolland, der normalt har høje og stabile udbytter, blev afgrøderne hårdt ramt.

Som en ekstra udfordring blev næsten alle rapsmarker syd for Limfjorden ramt af virus-sygdommen TYV. Nu havde vi lige vænnet os til en stadigt stigende udbyttekurve gennem flere år – og så fik vi os en voldsom tilbagegang – ganske få høstede over 4 tons og mange under 3 tons pr ha.

I forhold til høsten 2015, der var Danmarksrekord (PP 3) er kornhøsten i 2016 netop opgjort til 9,1 mio tons – en tilbagegang på 9 %. Til gengæld er det konstateret, at proteinprocenten (PP 4) er kommet sig, og det selv om der kun viser sig at være brugt 55 % af den mergødsning, som undergødskningsregimets bortfald har givet lov til.

4 års store høste på verdensplan og Danmarksrekord i 2015 har betydet store overgangslagre af korn og deraf pressede priser. Vi underholder Jer hvert år med at se på korrelationen til olieprisen udtrykt i Brentolieprisen (PP 5) – den viser en samvariation på....%. Vi husker da også alle sidste efterårs pludselige olieprisfald ved Iran-aftalens ophævelse af handelsembargo – og det deraf hurtigt faldende kornmarked. Priserne er på

det sidste kravlet noget op – mindst 10 % stigning på et ½ år, men vi kom altså også fra et lavt niveau.

Man skal imidlertid ikke gå og tro, at træerne vokser ind i Himlen, OECD og FAO har i en prognose over de næste 10 års prisudvikling (PP 6) ingen forventning om specielt høje priser. Et godt bud på en langsigtet pris er nok 110 – 115 kr for korn. Og så må man se at lære at kunne leve og overleve med dén pris. Her spiller de økonomiske rammevilkår - PSO-afgifter, pesticidafgifter og skat på produktionsjord samt generel implementering af danske og EU-retslige forordninger naturligvis ind som noget helt centralt. Dette vil jeg vende tilbage til senere, dog lige nævne, at vi altså befinder os i et smørhul hvad angår udbytter (PP 7 + 7a) og det bør betyde, at vi komparativt MÅ have en chance for at være konkurrencedygtige.

Driftsøkonomien i planteavl er rædsom. I Patriotisk Selskabs nyligt udkomne *Driftsanalyser 2015/2016* (PP 8 + 8a) ses driftsresultaterne opgjort på ejendomsstørrelse og sammenlignet over årene. Der ses en stadig tilbagegang over årene samt en tydelig gevinst ved stordrift – op til 800 ha, i år løjer den faktisk af i højeste størrelsesgruppe.

Patriotisk Selskab har en uhyggelig god evne til at kigge ind i fremtiden og fra deres fremtidsestimater (PP 9) ses sløje forventninger til indtjeningen i planteavl.

For husdyrbrugets vedkommende har det været barske år. Svinenoteringerne har ligget lavt i en årrække og produktionen har ikke været lønsom. Birgitte Natorp vil komme mere ind på dét. Kvægbruget har været underlagt dobbelt ulykke – et misforhold mellem efterspørgsel og udbud kombineret med et akkumuleret vækstpotentiale, der kom til fuld udfoldelse, da kvoterne blev afviklet, hvilket gav overproduktion.

oOo

Som lille forening med et medlemsgrundlag, der mest er planteavlere, har Landøkonomisk Selskab helt overvejende sit fokus på politisk indsats indenfor planteavl, og det udøver vi på forskellig vis:

Vi så lige før Jul sidste år vedtagelsen af Landbrugspakken som et rigtigt skridt på vejen. Den er på mange måder inspireret af det arbejde, der udsprang af Jørn Jespersens Natur- og Landbrugskommission i 2012/13 og forventningerne gik da også i den retning.

Til landbrugsaftalen var vedhæftet et kort med blå udpegninger (PP 10) som udpeger nogle områder, hvor jordene anses som følsomme og stadig ud fra betragtninger om lav retention, hvilket vil sige dårlig evne til at tilbageholde det kvælstof, som planterne ikke når at optage. Dette til trods for, at Landøkonomisk Selskab hen over forår og sommer 2015 stod i spidsen for et arbejde, der afslørede, at Retentionsudregningerne var helt hen i skoven. Holdt op mod drænvandsundersøgelser viser retentionstallene kun et sammenhæng på 5 % og udråber i øvrigt lerjorde til at være de mest kvælstoftabende jordtyper. Det blå kort er senere erstattet af et grønt kort (PP 11) som nu ikke er meget

bedre. Det sætter mange af de områder her i vores område i en bås, hvor der skal ske kvælstoftilbageholdelse uden nogen egentlig saglig, veldokumenteret begrundelse. I Karrebæksminde Fjord, Stege Nord og Roskilde Fjords opland skal der leveres en "indsats". Først skal der forsøges med frivillige tiltag – ekstra efterafgrøder, der sikkert er virkningsløse som andre af slagsen og dels ved etablering af vådområder. Når målet ikke, vil der ske efterfølgende "regulering" med yderligere efterafgrøder, normsænkninger og muligvis krav om braklægning.

Landbrugspakken blev genstand for en masse politisk tumult i uge 7. Ingen stod for alvor frem og forsvarede landbrugets interesser, hvilket var katastrofalt. Eva Kjær Hansen blev presset til at træde tilbage på et ikke særlig fagligt grundlag. Der er grund til at takke hende for det, hun nåede (PP 12).

Hele problemstillingen om landbrugets eventuelle kvælstoftab er forkludret og kørt helt i hegnet. Politiserende forskere er ikke blevet tilbagevist. Eksempelvis professor Stig Markager, der postulerer, at selv 20 km ude i havvandet måles dominans af dansk kvælstof (PP 13). Der benyttes ikke korrekte og nutidige opgørelser over kvælstofudledningen, som ikke fremføres (PP 14), tal om marginaludledning på 3,7 %, lavest på lerjorder og endda baseret på N-less-3 og -4 er ikke brugt. I den forbindelse skal det nævnes, at hele landbrugserhvervets kvælstof-tab opgøres ud fra 2 kilder, dels LOOP-systemet og dels sygecelleforsøg. LOOP-opmålingerne, som bl. a. indsamles hos mig sker yderst lemfældigt, der måles efter det oplyste kun i 90 cm dybde og nogle gange i forlandet, hvor der dobbeltgødes. N-less-3 og -4 data'ene stammer hovedsageligt fra dengang før 1998, hvor vi tildelte 3 kg kvælstof for at producere én tønde korn til nu, hvor vi i de sidste år kun har tildelt 2 kg kvælstof pr tønde. Det er klart, at modellerne udviser anden "respons", når de udtrykker virkningen i et undergødningsregime, når dataindsamlingen beror på observationer fra et gødningsregime, hvor planterne var velforsynede. Det svarer til, at man går til en diætist med et underernæret barn og spørger, hvad man skal gøre og så diætisten så svarer, at han kun har modeller for overvægtige børn, er det pålideligt?

Det er således en grundlæggende "præmis-diskussion", der har manglet og som ikke er blevet rejst og ført til dørs. Spin og presseindsats gør det ikke. En skriftlig henvendelse fra primo oktober til formandsskabet derom henligger stadig som ubesvaret.

Landbrugspakken medfører godt nok, at der opstilles 200 flere målestationer, således at antallet stiger fra 4.000 til 4.200 stykker, men er det betryggende og nok, at der i gennemsnit installeres 2 mere i hver kommune? Skulle det ikke være 10 gange så mange? Bare i Næstved kommune er der vist 6 større vandløb, og hvis der blot skulle 2 stationer i hvert, ville det kræve 12 nye målesteder.

Resultatet af det manglende forsvar for kvælstofhusholdningen, ja ligefrem angreb fra De Konservative, blev, at Eva Kjær Hansen som sagt måtte gå af og blev erstattet af Esben Lunde Larsen. Vi havde ministeren på besøg i Sorø d. 3. oktober (PP 15) og han virkede

engageret og vidende. Det kan desværre blot konstateres, at Landbrugspakkens implementering er ved at ændre karakter. Princippet om individuel indsats, dokumenteret af den enkelte bedrift i form af balanceregnskaber, N-min undersøgelser eller drænvandsmålinger er ved at blive erstattet af først solidariske og planøkonomiske indsatser og senere generelle reguleringer. Så er alle os i det grønne korts udpegninger lige vidt – eller rettere – dårligere kørende end hidtil.

Forløbet de sidste uger om De Konservatives ekstra, virkningsløse efterafgrøder bliver jo også helt komisk, hvis den lovede kompensation på 700 kr pr ha ikke kommer til udbetaling hos de mange, der har fået miljøtilskud fra EU på mere end 15.000 Euro i de sidste 3 år.

oOo

Miljø- og fødevarerminister Lunde Larsen har ved et par lejligheder nævnt, at han vil komme med forslag til en ny vandløbslov (PP 16). Det er påtrængende, at dette sagsområde gås efter i sømmene Vandafledninger er alt for lidt i fokus og der har bredt sig en misforstået opfattelse af, at dårlig afvanding er lig god miljøtilstand. Det skal italesættes, at der både kan opnås god afvanding og god miljøtilstand i samme vandløb. Og det skal yderligere italesættes, at oversvømmelser af landbrugsafgrøder bestemt er en miljømæssig katastrofe, når rådne planterester, gødningsstoffer, muldjord og muligvis rester fra plantebeskyttelsesmidler trækkes ned i vandløbet ved vandstandsfall. Der er planlagt et vandløbsseminar d. 15. - 16. december, hvor bl. a. Danske Vandløb er indbudt og jeg håber, at resultatet bliver forbedringer for vandafledningen. Et enkelt tiltag ville være gavnligt (PP 17), nemlig at ændre anlægs-hældning i vandløbsprofilen til noget mindre fald. Hvad siger I til dét forslag? -Jeg ser mange fordele: meget større kapacitet ved vandstandsstigninger, mindre brinkudskridninger, bedre plantedække på skrånninger, bedre arbejdsforhold, større æstetik – men det koster lidt dyrkningsjord.

Omkring vandløbsregulering har Landøkonomisk Selskab, sammen med Danske Vandløb, Seges, Foreningen af Tekniske Chefer i Kommunerne og en professor Torben Larsen deltaget i et udredningsarbejde om det såkaldte Manningtal (PP18). Manningtallet er et udtryk for formruheden i et vandløb, altså at der i takt med, at et vandløb ændrer sig fra et snorlige profil til et mere naturligt med brinkudskridelser, nedfald af større sten, tuedannelse, grødevækst, naturlig snoet vandstrøm og så videre, opstår en større formruhed og modstand. Den fagligt rigtige konsekvens, efter min opfattelse, er at man så nedsætter Manningtallet i VASP- og Mike 11-model-beregningerne, hvorved kravet til vandløbsvolumen så stiger. (PP 19). Dette har jeg fremført i 5½ år og jeg håber, at det vinder tilslutning, vi arbejder på en korrekt saglig udredning.

oOo

På vegne af Landøkonomisk Selskab har jeg deltaget i 2 arbejdsgrupper, begge med fokus på ny N-regulering. Den ene er Axelborg-baseret og kaldes Nørring-udvalget og den

anden er Skejby-baseret og kaldes Stenholt-udvalget. For den første, dén på Axelborg, må jeg sige, at tingene går langsomt. Det virker som om, at "toget" kører fra arbejdsgruppen, der implementeres regler om kvælstofbegrænsninger i vejledninger og bekendtgørelser i Styrelserne og Ministerierne uden rigtigt fagligt modspil. Der er et dilemma med vådområder. Hvis man indmelder dem i den solidariske fase og der efterfølgende viser sig behov for målrettet indsats, så pålægges også den med minivådområdet begrænsninger. Løsningen vil efter min opfattelse være, at den bedrift, som har vådområdet kan afkøbe det, således at normnedsættelse og efterafgrøder rammer dem, der ikke har stillet med vådområder. Pengene fra indbetalingerne kan så gå til at skabe endnu flere vådområder.

I Stenholdt-udvalget har vi holdt 8 møder og emnerne har dels været nedbringelse af dato-tyranniet med 122 forskellige frister. Emnet er til dels overtaget af Lunde Larsens agenda, fint nok. Det andet emne er meget mere spændende, nemlig om det nugældende normregulering kan erstattes af noget andet. Dette kunne være N-min-analyser af jordvæsken, drænvandsundersøgelser eller balancebetragtninger, alt sammen som et frivilligt tilvalg som erstatning af normsystemet.

Det nuværende normsystem tillader samme gødningstildeling på jorder af samme beskaffenhed og dette system straffer driftslederen med de store høstudbytter mens det samtidig nok tillader for høje gødningstilførsler for dem, der høster mindre en gennemsnitligt. Normerne har desuden den skavank, at de let kan sættes under pres af en kommende regering og endelig ses det ikke af normerne, hvor stort kvælstofoverskuddet egentlig er.

Et centralt bilag i arbejdet er 34 a (PP 20), hvor I her ser opgørelserne for kornafgrøderne og vinterraps. For det første afslører opgørelsen, når kvælstofoptag i halm regnes med, se yderste kolonne til højre, at overskuddene er "way under" andre forventninger. Det bekræfter, at alle jordbundsklasser fra JB 4 og opefter har fornuftige balancer, at lerjordenes tab ligger lavest samt at "duksedrengerækkefølgen" for de 5 afgrøder er: Rug, hvede, vårbyg, vinterbyg og vinterraps. Det er jo en pædagogisk god oplysning. Hvede er næstbedst – og bedre end vårbyg - og hvis man ligger i følsomt område, så er rug meget, meget bedre end vinterbyg, hvis man står og skal vælge én af dem som alternativ, hvis man ikke kan vil dyrke vinterhvede.

En opgørelse som vist i bilag 34 a giver stof til eftertanke. Er præmissen om landbrugets store kvælstofforsyndelse korrekt? Er det korrekt, at landbruget skal påtage sig at reducere udledningen fra 55.000 tons til 44.000 tons pr år for hele Danmark? Eller er der andre kilder – er overstrømningerne fra renseanlæg og spildevandsledninger korrekt opgjort? Danmarks 2½ mio gennemsnits-husstande siges hver at udlede ca 10 kg kvælstof pr år, men er det bare 4 kg forkert antaget, findes her måske hele forskellen mellem 55.000 tons og 44.000 tons dér.

Det eneste korrekte vil derfor være at måle og dokumentere, hvilket på fineste vis er fremført af Flemming Fuglede Jørgensen for et par uger siden (PP 21) som er en sammenfatning, som jeg synes sætter tingene helt klart op.

Til støtte for betragtningerne om, at det ikke er mer-tildelingen af gødning, skal I studere magasinet MARKS artikel fra maj (PP 22). Her ses, at kvælstoftildeling selv over normen er harmløst

I vores lokal-område "Karrebæksminde Fjord" er vi udfordret af vandplanerne fra i sommer 2016. Det er vanskeligt at få gehør for støtte, og vi har i Østlige Øers Landboforeninger fået stor opbakning. Charlotte Frimer og Christina Hage er på opgaven med at finde de korrekte faglige data samt at kigge på, om udpegningsgrundlaget er i overensstemmelse med forudsætningerne.

På vegne af Østlige Øers Landboforeninger er jeg indvalgt i bestyrelsen for Planteproduktion. Det er et spændende men også frustrerende arbejde – det går dog i retning af mere fokusering på primærbedrifternes aktuelle behov for udvikling og rådgivning og "pipe-linen" af forskningsprojekter med praktisk relevans er stigende. Der sker for tiden store omvæltninger i Seges, ny struktur, ny direktør og et nyt finansieringssystem, hvor it- programmet "MarkOnLine" danner grundlag for en indtægtsdækning på 2 kr pr ha. Det er ikke min kop the, jeg havde hellere set, at disse penge blev taget fra pesticid-afgifterne.

oOo

Sættes der fokus på de særligt bebyrdende rammevilkår, så er erhvervet stadig trængt, hvilket tidligere en omtalt. Jeg tror ikke, at det alene skyldes et verdensmarkedsprisniveau, der er presset. Oplagt er det også at kigge på de særbyrder, som navnlig planteavlens er pålagt. PSO-afgiften er for nylig blevet afskaffet, nok 150 kr pr ha for os. Lempelsen af kvælstofnormerne bør på sigt hjælpe med 885 kr pr ha, der er det officielle tal nu og ikke som tidligere fremført kun 130 kr pr ha. Tallet 885 kr pr ha omtales alle steder i papirer fra myndighederne. Oven i dette kommer pesticidafgifterne, som typisk er 300 kr pr ha og som er politisk vanskelige at ophæve men som i stedet burde sendes tilbage til erhvervet krone-til-krone i en model, hvor incitamentsstrukturen bibeholdes, men hvor erhvervet som helhed lettedes. Tilbagebetalingsmodellen kan i sin simple form bestå i, at hele afgiften betales ligeligt tilbage, eventuelt kommunevis ud fra de antal ha, der er søgt EB-støtte på. Det vil for dén, der bruger mange plantebeskyttelsesmidler betyde en nettobetaling mens det for dén, der bruger undergennemsnitlige mængder betyder en økonomisk gevinst, så er incitamentet bevaret.

Herudover er der skatten på produktionsjord, som er helt vildt konkurrenceforvridende og som kun kendes yderst sporadisk i langt mindre omfang i lande vi konkurrerer med. Skatten udgør i vores område typisk 350 – 750 kr pr ha.

Endelig er vi bebyrdede af administrative overimplementeringer som er vanskelige at kvantificere, måske 400 kr pr ha.

Alt i alt er vi kommet et stykke med nedsættelse af bebyrdende rammevilkår, men der er langt igen. Før var der PSO (150 kr) – undergødskning (885 kr) i alt 1035 kr. Hertil stadig pesticidafgifter på ca 300 kr, skat på produktionsjord 550, overimplementering 400 – i alt samlet 1.250 kr pr ha så der er mindst lige så langt igen. Vi må håbe, at der arbejdes hårdt på lettelse af de sidste 1.250 kr.

Professor Troels Troelsen har i en undersøgelse på CBS, støttet af hele bestyrelsen i Promilleafgiftsfondene, afdækket og bekræftet de skæve rammevilkår i Danmark. Ulykkeligvis er rapporten blevet offer for politisk fnidder, således at manglen på få ændringer og tilføjelser har overskygget hele budskabet, der rammer 99 % rigtigt. (PP 23) Tankevækkende, at dem, der kritiserer Troelsen hårdt også er dem, der anpriser Lunde Larsen mest. Ministeren havde nøjagtigt samme udfordring i sin PhD-afhandling, der oven i købet var et forskningsprojekt og hvor han fik lov at tilføje rettelser og henvisninger efter den første kritik.

En dårlig driftsøkonomi - og prognoser for samme - letter ikke lige værdisætningen af landbrugsjord, tænk på Novo, der for få uger siden nedjusterede indtjeningsmulighederne – vupti, et stort kursfald. Sådan er det også for landbrug, lavere forventet indtjening fører til lavere værdisætning og dermed finansieringsmulighederne. Kreditmulighederne er stramme, mange er udfordret på at skaffe likviditet og mødes med urimeligt høje bidrags- og rentemarginal-satser, hvilket Landøkonomisk Selskab har påpeget i årevis og som nu er ved for alvor at gå op for Axelborg (PP 24 + 24a). En adgang til at udstede fastforrentede lån med løbetid udover 30 år ville også virke befordrende ligesom Landøkonomisk Selskabs forslag om, at kreditforeningerne polstres til Basel 4 reglerne gennem en hybrid kapital, indbetalt over nogle år af kunderne men med senere tilbagebetaling til samme, burde også fremmes.

Der har desværre været mange konkurser, ca. 2 om ugen i 2016. Der har været gjort forsøg på at etablere låne-programmer, hvilket senest ses i Dansk Landbrugskapital til 1 mia., men med høje lånerenter. Et alternativ er "Sydbank-løsningen", hvor den mest yderligt siddende bankgæld konverteres til en ansvarlig lånekapital – men virkningen er, at Sydbank reelt sidder som den egentlige ejer. AP-Pension har lignende arrangementer men fælles for modellerne er, at selvejet sættes under pres.

Generationsskiftet går også tungt, i de senere år er ejer-gennemsnitsalderen steget med næsten ét år årligt hvilket betyder, at der er et udskudt, potentielt problem i sigte. Vi må håbe, at det borgerlige Danmark og den nye regeringsdannelse står ved sit løfte om at sænke generationsskifteskatterne – også i ikke-lige linje og at reducere ejendomsavanceskatten.

Mange af de udfordringer, som vi kæmper med, støttes i og bearbejdes i Østlige Øers Landboforeninger. Der takkes op om kvælstofindsatsen og om vandløbsarbejdet, tak for det til bestyrelsen dér. Østlige Øers Landboforeninger bestyrelse har meget fokus på Landbrugspakken, den økonomiske krise og på det forhold, at ejerskabet til Roskilde Dyrskue er blevet 100 %. En grundig gennemgang af de økonomiske udsigter i de kommende år har ledt til, at det er besluttet, at ledelserne af Østlige Øers Landboforeninger og Dyrskuets er sammenlagt til én funktion, hvorfor Thor Nielsen således og beklageligvis måtte fratræde. Den samlede ledelse ligger herefter hos Charlotte Frimer Petersen (PP 25), som kan klare opgaven, men det kan jo blive på bekostning af den gode og vigtige politiske indsats i Østlige Øers Landboforeninger. Jeg håber meget, at noget af fusionsgevinsten bruges til at "mande op" på den politiske indsats ved at benytte konsulentgruppen bedre og ved at tilkøbe sig assistance på området.

Østlige Øers Landboforeninger har, udover Karrebæk Fjord-sagen, også taget kontant fat i det skred, der er sket med forsyningsselskabernes gæsteprincip (PP 26), der dækker over, at en lodsejer altid har haft adgang til at bede forsyningsselskabet om at omlægge en ledning omkostningsfrit for lodsejeren. Det er ikke et økonomisk spørgsmål men et principielt spørgsmål.

oOo

Landøkonomisk Selskab har plads i formandskredsen, der mødes 4 gange årligt med Landbrug & Fødevarer på Axelborg. Vi er kendt for at være skeptiske og kritiske og føler tit frustration over, at der ikke fokuseres nok på primærlandbrugets rammevilkår. Vi får lejlighed til at lufte frustrationen og var i øvrigt til et fint heldagsmøde dér d. 17. maj. Desværre har forskellige omorganiseringer, herunder at Seges og Axelborg knyttes tættere sammen, resulteret i, at Flemming Nør-Pedersen ikke længere har ansvaret med primærlandbruget, hvilket er ulykkeligt. Han var et lys, en engageret medarbejder ud over det sædvanlige og i besiddelse af en faglig indsigt, der var til stor gavn for planteavlen.

Landbrug & Fødevarer har gudskelov forladt slogan'et: "Fremtiden er ikke så sort som den har været" og erstattet den med "Noget af leve af – noget at leve for". Så må vi jo blot håbe, at kreditorerne ikke er rendt med dét aktiv, som vi skal leve af. Pjat til side, den forbedrede tilgang til samfundet omkring os har båret frugt og nøglepolitikere som Jørn Dohrmann (PP 27) udviser da også forståelse for de budskaber, som imagekampagnen har tilstræbt.

oOo

Det kan være nok så godt at føle, at vi har de rigtige idéer og holdninger, men respekten for og indflydelsen ved Landøkonomisk Selskab ligger også i vores medlemsantal. Vi har søgt at udvide medlemskategorierne, så vi favner alles behov, men det er vitalt, at vi har medlemmer og gerne fremgang. Vi skal derfor indtrængende bede Jer om at hjælpe med medlemshvervning, ellers holder det bare op med os.

oOo

Til slut skal der lyde en varm tak til Jeres opbakning til Selskabets virke og aktiviteter. Der skal lyde en varm tak til bestyrelsesmedlemmerne for deres engagerede indsats, for at bestride pladser i udvalg og for deres værtsskaber ved bestyrelsesmøderne. En stor tak skal også lyde til selskabets regnskabsmand, Palle Henriksen samt en ligeså stor tak til vores foreningssekretær Charlotte Frimer Petersen, der yder en kæmpe indsats.

oOo

Planteavlsberetning ved foreningens generalforsamling den 5. december 2016.

Hver nytårsaften beder man til, at NU bliver der fred på landbrugsområdet – og, hver gang bliver man skuffet.

I 2016 lagde vi godt ud med Landbrugspakken, men som formanden allerede har været inde på blev vi hurtigt skuffet og en venligsindet minister blev ofret på det Konservative alter i form af en aggressiv fødevareordfører, Rasmus Jarlov, der skulle have det cafélatte drikkende storbysegment ind i den konservative fold på bekostning af en rigtig fin ”pakke” til landbruget.

Ud røg Eva Kjer Hansen og ind kom Lunde Larsen med, som ministeren selv udtrykker det, rødder i landbruget – godt eller skidt for planteavlen, ja det må I selv vurdere.

Generelt er de politiske vinde i verden ustabile og ingen ved helt hvad vej det kommer til at gå med Brexit, diverse vigtige valg i USA, Frankrig, Tyskland osv. Hvad sker der med handelsembargoen i Rusland, Tyrkiet rasler med sabelen og her i lille Danmark er der dumstædige politikere der klatrer i træer, lover vælgerne særftaler med EU som de ikke kan holde, skifter ministre som vi andre skifter undertøj – ja, jeg kunne blive ved – alt sammen uden tanke for dét samfund og de virksomheder der betaler deres løn!

Det er påfaldende hvor lidt man, overfor vores erhverv, stoler på at vi ved hjælp af målinger kan dokumentere at vores produktion er sund og velovervejet. Al regulering skal baseres på fakta og ikke håbløse modeller der tager udgangspunkt i det politisk ønskede resultat. Der er jo ingen der ønsker at bruge flere penge og midler end absolut højst nødvendigt. Men nej, reguleringen fortsætter til stadighed på grundlag af beregninger og tendentiøse ideologiske tanker som holder embedsstanden, professorer og forskere travlt beskæftiget.

Jeg vil kort ridse op hvilke – på moderne dansk – udfordringer vi har:

*Datotyraniet kender I alt til så det skal jeg ikke uddybe yderligere.

*Med hensyn til Vandplanerne er det super vigtigt at I holder Jer orienteret da I ellers risikerer at blive snigløbet. Der bliver hele tiden ændret eller stillet nye krav – OG det er ikke til det bedre.

*For ca. 14 dage siden meddelte ministeren at der kommer yderligere restriktioner vedrørende efterafgrøder og skærpelse af fosforreguleringen i forbindelse med den nye husdyrregulering.

En del af Landbrugspakken var en frivillig efterafgrødeordning i 2017 og 2018 som ville blive kompenseret med kr. 700/ha under det samme regelsæt som de lovpligtige efterafgrøder.

Men nu skal vi altså – frivilligt – levere efterafgrøder uden sikkerhed for compensation og med fare for at blive trukket i gødningskvoten under den såkaldte de minimisordning.

Og, hvad er så de minimis-reglen??

Kort fortalt fastslår EF-traktaten at visse former for offentlig støtte til virksomheder ikke er forenelig med ønsket om et fælles marked hvorfor støtte ikke må begrænse eller true med at begrænse konkurrencen mellem virksomheder i medlemslandene. Nogle offentlige tilskud, typisk mindre beløb, påvirker ikke konkurrencen hvorfor mindre beløb ikke skal anmeldes til EU, men til gengæld er der sat en beløbsgrænse for hvor meget støtte en enkelt virksomhed kan modtage – nemlig 15.000 EURO (ca. 111.750 DANSKE KRONER) i offentlig støtte over 3 år.

Dét betyder altså at har man som virksomhed overskredet de 15.000 EURO i løbet af 3 år er man ikke berettiget til yderlig!!!

I et svar fra Miljø- og Fødevareministeriet til Flemming Fuglede Jørgensen, som jeg har fået lov til at citere, står der ” er de minimis-modellen den eneste mulige tilskudsmodel for de danske frivillige efterafgrøder. Der kan ikke anvendes hverken Landdistriktsmidler eller nationale midler uden de minimis loft – heller ikke selvom der var politiske vilje hertil, og man havde midlerne til at kompensere alle landmænd med rene nationale midler.” og længere nede ”Det fremgår således helt klart, at udlægningen af efterafgrøder er en kompenserende foranstaltning, der skal indføres for at bidrage til, at der ikke opstår en tilbagegang i miljøtilstanden. Landdistriktsmidlerne kan ikke anvendes til at kompensere for indsatser, der indføres for at modvirke en tilbagegang i forhold til nitratdirektivet” og så kommer der en udredning om hvorfor Sverige kan yde Landdistriktsstøtte.

Hele denne forklaring blot for at sige: Vi SKAL have fuld erstatning i form af Søjle 2 midler hvis landmanden har opbrugt sin ”kvote” af de minimismidler.

*Ny miljøregulering for husdyrholdere i august 2017.

I den kommende miljøregulering vil man skille anlæg og arealer hvilket, gerne, skulle lette godkendelsesproceduren i forbindelse med selv mindre ændringer. Fristen for at udnytte en miljøgodkendelse bliver sat op til 6 år. Skulle denne regulering have indflydelse på Jeres produktion kan jeg kun anbefale at man løbende holder sig orienteret.

*MFO – MiljøFokusOmråder.

I Danmark inkluderer MFO-landskabelementer IKKE stendiger, levende hegn og grøfter fordi de ifølge Miljø- og fødevareministeren er vanskelige og omkostningstunge at håndtere rent administrativt, osv. osv. til trods for at 17 andre EU-lande anvender dem. Der arbejdes i andet regi med at få Danmark til at ændre denne tåbelige og konkurrenceforvridende særregel.

Afslutningsvis vil jeg kort redegøre for ændringerne i SEGES.

Primærbestyrelsen i L&F besluttede i september at innovation og produkter fra SEGES i fremtiden skal være på internationalt højt niveau, der skal leveres mere for mindre, SEGES skal tættere på landmændene, rådgivere og virksomheder og være mere målrettet - alt sammen til kr. 2/ha.

Lad os krydse fingre for at SEGES kan overholde deres nye målsætninger – det ville da være skønt hvis de kom i øjenhøjde med dem der reelt finansierer dem!

Plantekongressen afholdes den 17-18. januar 2017 i Herning, blandt andet i samarbejde med SEGES.

Jeg beklager min beretning måske var lidt nedslående men vi må desværre erkende at hverdagens hårde arbejde ikke altid udmønter sig i ros og positive tiltag fra det herskende folk , dette inkluderer embedsvældet der jo som bekendt består når ministeren går!!!

Tak for ordet og Godt Nytår.

